

Handel i

Summeslöu

i gånghen

tid

*Skrivet av Arne Jönsson
i slutet av 1900-talet.*

Handel i gången tid

Affärsverksamheten i Skummeslöv är av gammalt datum. Lagstiftningen, när det gäller handel, begränsade möjligheterna fram till 1846. Men för Skummeslövs del var den då fastställda handelsförordningen inte till någon hjälp, eftersom den inte tillät någon affärsetablering inom en 3 mils radie från närmaste stad. Först 1864 slopades denna gräns och det blev också tillåtet för kvinnor att idka köpenskap.

Den förste lanthandlaren man finner i husförhörslängden är Johannes Jönsson från Hjärnarp. Han och hustrun Lovisa Persdotter och deras 5 barn står skrivna som inhyse på Skummeslöv nr 7. I samma längd, som är från 1869-76, finns ännu en lanthandlare. Sven Petter Nilsson från Ränneslöv, född 1849, var vid denna tid en ung man på några och tjugo år. Hans affär var inrymd i skraddare Jöns Christian Petterssons fastighet som kallades Rosenlund. Någon gång i början av 1880-talet såldes huset till en hemvändande svenskamerikan som hette Olof Hultberg. Hans hustru Sofia Ekengren övertog Sven Petters lanthandel. Mor Hultbergs affär blev den kallad av skummeslövsborna.

Skottorps väderkvarn eller "Värmyllan" som den kallades hade i flera år arrenderats av Magnus Pettersson. Han hade nu tröttnat på mjölnaryrket och köpte 1888 en tomt i närheten av den nybyggda järnvägsstationen. Huset fick namnet Fridhem. Här öppnade han i en kammare en liten affär. Efter några år byggde han på granntomten ännu ett hus som kallades Magnihem. Mor Hultberg lär ha sett med mycket oblida ögon på Magnus Petterssons etablering.

Det av Magnus Pettersson byggda huset Fridhem övertogs senare av Märta Jönsson och hennes bror Gunnar. Denne som var handikappad till följd av polio, öppnade i ett uthus en liten foto och tidningsaffär. Här kunde man också lämna filmer för framkallning och förstoring. Affären upphörde på 50-talet.

Men mor Hultberg skulle få ännu mer konkurrens. 1895 kom en man från Amerika med familj, Han hette Johan August Andersson Holmgren. Han byggde på Skummeslöv 2:40 en affär och bostadsfastighet, men så snart huset var färdigt for han och familjen tillbaka till Amerika. Affären övertogs av bröderna Elof och Alfred Nilsson från Tåssjö. Men inte heller de blev skummeslövsbor någon längre tid. Efter två år sålde de affären till Julius Seén från Tjärby. Denne drev affären i c:a 25 år. 1922 sålde han den till Gustav Nilsson från Össjö. 1937 totalförstördes huset vid en brand, men byggdes snabbt upp igen. Efter Gustav Nilssons bortgång 1955 övertogs affären av sonen Claes som tillsammans med hustrun Mona drev den i 32 år. De sålde den 1987 till Nils Nilsson.

1899 kom en tjugofemårig ränneslövsbo till Skummeslöv. Hans namn var Carl Wingren och han skulle komma att betyda mycket för socknens utveckling. Han köpte en tomt vid nuvarande Strandvägen på Skummeslöv nr 2 och byggde en affärs och bostadsfastighet. Han skaffade sig en kompanjon som hette Gustav Hallén. I c:a 10 år drev de denna affär tillsammans med gott resultat. 1910 övertog Hallén ensam rörelsen här, och Wingren köpte en tomt av Skottorps Säteri. Här uppfördes en stor byggnad som inrymde såväl bostäder som affärslokaler. Underårens lopp har här varit många verksamheter. För att nämna några speceriaffär, möbelaffär, begravningsbyrå, cafe, charkuteri och för närvarande postkontor. Wingren som ägnade mycken tid åt fastighetsförmedling, drev också järnhandel och handel med kol och koks samt spannmål och utsäde. 1916 byggde han den stora villan på andra sidan vägen som fortfarande ligger kvar. Här fanns också en träbyggnad som inrymde järnaffär. Denna rörelse drevs under en tid av Oskar B Andersson. När Nilssons affär brann 1937 fattade också järnaffären eld och blev sedan inte återuppbyggd.

När Wingrens och Halléns affärsbanor skildes, så över-
togs, som tidigare nämnts, den gamla affären av Hallén.
I början gick det mycket bra, men slutet kom i början av
andra världskriget, då konkursen var ett faktum. När
fastigheten såldes 1942 hette den nye ägaren Gustaf Åhman.
Men med den hårda konkurrens som fanns från tre andra
affärer, så gick det inte så bra. Verksamheten upphörde
efter ett tiotal år. Senare har sonsonen Peter Åhman
under några år på 80-talet haft försäljning av kompres-
sor och högtryckstvättar i de gamla affärslokalerna.

Någon gång 1910 - 15 byggde målaren Leonard Nilsson
ett hus vid nuvarande Strandvägen. Fastigheten Skummeslöv
13:8 fick namnet Stensborg. Denne Leonard startade här
en liten möbelaffär som senare övertogs av Elof Karlsson,
f d anställd hos Hallén. Efter några år övertogs huset
av Alfred Persson som började med bilreparationer.
Skottorps första bilverkstad. Han lär också ha varit
den förste i orten som skaffade sig radio, säkert ett
hemmabygge. Under en tid importerade han tyska last-
bilar med järnhjul, som försålades till hugade specku-
lanter. Verksamheten lär inte ha varit någon lysande
affär.

Från Göteryd i Småland hade kommit en ung man som
hette Carl Bengtsson och fick anställning hos Hallén.
Bengtsson köpte nu fastigheten av Alfred Persson.
Efter en ganska omfattande tillbyggnad startade han
speceriaffär, damskrädderi, herrekipering och skoaffär.
I damskrädderiet var fem a sex sömmerskor anställda.
Herrkostymer måttbeställdes och syddes på annat håll.
Verksamheten gick mycket bra men 1946 avled Carl Bengtsson
49 år gammal. Fastigheten såldes nu till en nystartad
konsumförening med Sture Karlsson som ordförande. Som
föreståndare anställdes Agne Nilsson. I början av

60-talet fick Allan Torsensson samma befattning. Efter en del år gick konsum inte så bra och föreningen sålde fastighet och affärsrörelse till Allan. Han drev affären till i början av 70-talet då den lades ned.

I början av 80-talet såldes fastigheten till en stockholmare, som gav den namnet Målgården. Den används nu som inkvartering för idrottsföreningar på träningsläger.

Som tidigare nämnts byggde Carl Wingren 1910 en stor bostads och affärsfastighet som kallades Solbacken. På ovanvåningen blev bostäder. På första våningen har under årens lopp varit många olika verksamheter. Från början hade Wingren speceriaffär men efterhand som han alltmer ägnade sig åt fastighetsaffärer, hyrdes lokalerna ut. Gottfrid Larsson från Veinge hade här möbelaffär och begravningsbyrå. En sybehörsaffär fanns också under en tid. Styckjunkare Viktor Wilde köpte fastigheten och inredde cafélokal i den västra delen. I den andra delen av bottenvåningen hade Wilde charkuteriaffär. När han slutade kom Hans Nilsson och övertog denna verksamhet. Han i sin tur efterträddes av Wildes dotter och svärson, Kirsten och Folke Pålsson. Cafédelen hade många innehavare. Ester Lundgren, Harry och Anna Pettersson, Stål, Wilde själv och Åke Nilsson. Under några år ägdes fastigheten av Skottorps Idrottsförening, men såldes sedan till Laholms Kommun. Numera har den före detta cafélokalen blivit postlokal, och café finns i den gamla charkuteridelen.

Det fanns i Skottorp ännu en speceriaffär, nämligen Martin Anderssons. Denne började med affär i den sk hotellfastigheten, som han byggt. Hotellet som var en stor träbyggnad, brann ned till grunden, dagen efter annandag pingst 1930. Martin Andersson slutade då med specerier och började köra runt med en liten lastbil och sälja fisk. Senare öppnade han åter lanthandel i en nybyggd fastighet intill hotellbyggnaden. Han var mycket intresserad av musik, och spelade bas i Laholms Blåsorkester. Därför var det ganska naturligt att han

fick namnet "Basen" eller ibland "Sillabasen".

Senare övertogs affären av sonen Lennart. Verksamheten upphörde någon gång på 60-talet.

När vi är inne på avdelningen livsmedel, så fanns det en man som hette Oskar Wennström som körde runt i bygden och sålde kött. Han köpte upp slaktdjur från bönderna slaktade hemma och sålde.

En annan affärsman i mindre skala var Viktor Wennström, dock inte släkt till den tidigare, som handlade med slakthöns och kycklingar. Han gick för det mesta klädd i ridbyxor och läderstövlar.

En annan ambulerande handlare var Martin Hallin som for omkring och sålde fisk. Rörelsen var inte av någon större omfattning, och besöken kunde bli sporadiska. Kvaliten på den utbudna varan var inte alltid den bästa.

Skummeslöv 1:33 hette från början Hemmet, men kallades också "Hultbergshuset", därför att det byggdes omkring 1900 av Olof Hultberg, som tidigare bott i Rosenlund. Här hyrde Sevander Bengtsson och hans hustru. 1907 började hon baka bröd för försäljning. 1908 flyttade familjen till det nybyggda huset Sofielund, där bageriverksamheten fortsatte. Här fanns också matservering. Som hjälp i verksamheten var Seli Nilsson anställd. Matserveringen övertogs 1914 av Ida Wennström, gift med tidigare nämnde Oskar Wennström. Märta Jönsson var också med i denna rörelse.

Emelia Bengtsson började istället koka karameller som hon reste omkring på marknader och sålde.

Vid nuvarande Franke väg etartade Annie Andersson café och bageri, som omkring 1950 blev Guns café. Under en kortare tid drevs detta ställe av Petterssons conditiri i Våxtorp. Sedan övertogs rörelsen av Sigrid Persson från Ränneslöv

Vid järnväsövergången fanns ett litet café som drevs av Georg Johansson. Enligt vissa uppgifter kunde man här tidigare inhandla varor som var betydligt starkare än läsk.

En man som tidigt startade handel i Skummeslöv var Johan Hansson. Han tjänade som dräng i Allarp i början av seklet, och i drängkammaren hade han ett litet varulager som han sålde till sina drängkolleger. 1911 byggde han ett hus vid nuvarande Strandvägen och startade toffelmakeri. 1920 började han också sälja cyklar, ett fordon som var något av en statuspryl vid denna tid. Han var en av de första som skaffade sig bil, och med denna körde han lite taxi på fritiden.

Nästan mittemot Johan Hanssons byggde Ingeborg Bengtsson 1947 ett tvåvåningshus och i bottenvåningen startade hon en sybehörsaffär. Affären drevs i ett tjugotal år.

När Halléns affär gick i konkurs fanns där ett ganska stort lager av järnvaror. En välsorterad lanthandel på den tiden skulle naturligtvis klara kundernas önskemål i fråga om det mesta. En man som här såg sitt tillfälle var Hilmer Johansson, eller "Lassagårds Hilmer", som han kallades, eftersom han kom från Lassagård. Han köpte upp större delen av järnvarulagret hos Halléns och öppnade järnhandel väster om järnvägen. Byggnaderna här hade tidigare byggts av Wingren, och använts som brädgård. Hilmer Johansson drev också åkeri med flera lastbilar. Efter hans frånfälle upphörde affären. 1967 hölls auktion på lagret.

En annan affärsverksamhet startades av Börje Valden. Han köpte en gammal arbetarbostad som hört till Skummeslöv nr 1. Efter en mycket lyckad renovering öppnade han här krukmakeri med försäljning. Rörelsen övertogs senare av sönerna Anders och Åke som flyttat till en fastighet vid Marbäcksvägen.

På hörnet mittemot Rosenlund byggdes i början av 30-talet en cykelverkstad som sålde Monarkcyklar. Innehavaren var Malte Carlsson. På andra sidan vägen, granne till Rosenlund, hade hans far bilverkstad, och lite längre bort på Rosenlundsvägen startade hans bror Sture trafikskola. När andra världskriget var slut fanns det

mängder av krigsmaterial samlat i Europa, främst i Tyskland. En skottorpsbo, Bertil Bengtsson, hade ett företag som hette Merkurybolaget. Detta företag importerade nu material av all de slag från Tyskland. Bertil Bengtssons bröder Ragnar och Karl Erik, tillsammans med Malte Carlsson startade ett företag som kallades Motorex. Denna firma sålde nu vidare den av Merkurybolagen importerade materialen. Särskilt de engelska och amerikanska motorcyklarna hade en strykande åtgång. Verksamheten bedrevs i en byggnad vid Rosenlundsvägen som hade uppförts 1945 av Sture Carlsson. 1959 byggdes ytterligare lagerlokaler vid Slöjdvägen.

På en granntomt byggde byggmästare Tage Johansson en byggnad som skulle användas vid framställning av lister.

På hörnet vid nuvarande Stensåvägen byggde elektriker Ivar Olsson, i början av 30-talet en villa, och startade en elfirma. Denna övertogs senare av svärsonen Bruno Jönsson under namnet Skottorps Elbyrå. Firman såldes 1991 till en anställd.

I början av 50-talet byggde Sture Carlsson en bensinstation vid det som då kallades Göteborgsvägen. Denna Gulfmac övertogs senare av Tage Pålsson. Denne köpte senare det som kallades Medborgarhuset, eller Wingrens villa. Tage Pålsson öppnade också en kiosk vid bensinstationen, den s k svampen. När Tage Pålsson dog 1967 övertog åkeriägare Gunnar Nilsson kiosken, och flyttade den till en plats framför hans villa. Kioskrörelsen drevs här till 1974.

I Skummeslöv fanns tidigare en skräddare som hette Martin Larsson. Han hade en villa strax intill järnvägsstationen. Från Grästorps i Västergötland kom 1945 Nils Lindqvist. Han köpte ett hus vid Strandvägen som hade byggts 1938 av Tekla Hallin. De första åren sysslade han enbart med att sy kläder på beställning, men övergick senare till att också sälja färdig konfektion. Efter flera tillbyggnader är nu affären en modern herrekipering. Rörelsen övertogs 1980 av sonen Ove.

Skomakare Valter Svensson hade startat sitt skomakeri i ett hus väster om järnvägen. Han hyrde här hos Klara Johansson från Marbäck. 1962 byggde han en villa vid Strandvägen. I källaren hade han skomakeri och skoförsäljning. Han sålde också TV-apparater.

Från Smålandsstenar kom i början av 70-talet Frank Andreasson. Han hyrde in sig i en loga hos Frank Hallin på Skummeslöv nr 13. Här sålde han trävaror och byggnadsmaterial. Rörelsen gick bra och senare flyttade han till en tomt granne med gamla bygdegården. Här byggdes en större lager och kontorslokal, som senare utvidgades. Endel hyrdes ut till TV-försäljning och en markisaffär. Den intilliggande bygdegården hade köpts av Ove Persson från Laholm. Denne byggde om huset till affär med ett rikligt sortiment. Färger, fritidsartiklar, dörrar, fönster av all de slag. En stor artikel var fönsterluckor, som också exporterades över hela Europa. Ove Persson sålde så småningom rörelsen till sin granne Andreasson. Denne har hyrt ut en del av den gamla bygdegården till en firma som tillverkar lastbilsskåp.

Skummeslövstrand var nästan öde ända fram till 1920-talet. Några små gårdar fanns, liksom någon liten stuga. 1926 blev en fastighet tillhörig Anton Hallin till salu. Carl Wingren övertalade två lantbrukare, Adolf Persson och Elof Hansson, att tillsammans skulle de tre köpa gården. Anledningen till att Wingren ville ha dem som kompanjoner var att han hoppades kunna få dem att göra väg ut till stranden. Så satte man i gång att stycka av en och annan tomt. Detta var starten för Skummeslövstrand som badort.

Efterhand som strandregionen befolkades sommartid uppstod ett behov av varuförsörjning. Det nuvarande Svens Livs ägdes på 30-talet av byggmästare David Bjärbo. Hans fru Lotten startade här affär somvar öppen sommartid. I slutet av 40-talet arrenderade köpman Carl Bengtsson i Skottorp affären sommartid. Han efterträddes som

arrendator av Lennart Martinsson. Omkring 1960 övertog Bjärbos svärson Sven Andersson affären. Till att börja med som sommaraffär, men senare året runt. Våren 91 öppnades affären på nytt efter en reparation och tillbyggnad.

Mitt emot Svens Livs byggde Viktor Wilde i mitten av 40-talet en tvåvåningsbyggnad. I bottenvåningen hade Wilde charkuteriaffär. Senare arrenderades denna av Hans Nilsson. Senare drevs den åter av Wildes. Huset köptes sedan av Konsumföreningen i Skottorp, som här drev sommaraffär. Numera ägs byggnaden av Agne Nilsson Laholm. Affärslokalen hyrs av Svens Livs som sommaraffär.

På hörnet vid St Strandvägen - S Kustvägen byggde Gustav Nilsson en affärslokal. Lissie Johansson var anställd här sommartid och skötte den åt Nilssons.

Caféer var också något som behövdes sommartid. Ett strandcafé öppnades i mitten av 30-talet av Nansy Pålsson. Målarmästare Algot Jönsson i Ö Karup arrenderade senare stället i några år.

Vid Vallbergavägen i norra delen av Skummeslövstrand byggde Sture Nilsson en bostads och cafelokal i mitten av 30-talet. Rörelsen lades ned på 50-talet

Maj Johansson, dotter till Gustav Johansson på Skummeslöv nr 4, byggde 1939 ett café som fick namnet Tallsätra. Rörelsen drevs i ett 20-tal år.

Skräddaren Martin Larssons dotter Svea Hagardhz byggde i slutet av 30-talet ett café och bostadshus vid St Strandvägen. Åsastugan blev namnet och det blev mycket populärt. 1952 köpte Kerstin och Gösta Jönsson rörelsen, som också inrymde mjölkaffär och souvenirbutik. Som conditor var Sten Jakobsson anställd. Han köpte 1957 café-rörelsen för att i sin tur efterträdas av Lennart Nilsson från Kövlinge. Cafét är numera nedlagt.

Åke Nilsson från Ränneslöv byggde i slutet av 30-talet ett pensionat som fick namnet Strandpensionatet. Rörelsen gick bra, och har senare, när pensionatverksamheten

upphörde, blivit mycket anlitat för privata fester och föreningsammanskomster.

Längst ned vid stranden byggde, vid samma tid, Nymberg restaurang Havsbrus. Detta ställe hade många matgäster sommartid och på helgerna ordnades dans. Som dansställe var det mycket populärt på 40 och 50-talet. Byggnaden brann ned till grunden 1956, men återuppfördes. Publiken svek emellertid det nybyggda stället. I början av 80-talet fanns storstilade planer på att utvidga och göra stället till ett konferenshotell. Viss tillbyggnad gjordes på restaurangen, men verksamheten gick inte bra. Familjen Nymberg och svärsonen Hultin sålde rörelsen som 1990 gick i konkurs.

Landsbygdens varuförsörjning har inte enbart klarats av de befintliga lanthandlarna. De kringresande gård-farihandlarna var förr ett vanligt, och säkert också nödvändigt inslag i affärsverksamheten. Tidigare har nämnts de ambulera handlarna på orten, sådana som sålde fisk och kött. Men det fanns också mera långväga affärsmän, som kanske bara kom en eller ett par gånger om året. Många av dessa var originella personligheter som länge levt kvar i folks minne.

En gumma från Hishult cyklade omkring med två stora trälådor fyllda med kläder. Hon såg mycket fattig ut i sina lappade kläder. Detta ingick i hennes affärsstrategi, och skulle väcka medlidande. Hon lär egentligen ha varit ganska förmögen.

Från Hishult kom också en handlare i klädbranschen som gick under smeknamnet "Paugen".

Många av dessa kringresande handelsmän hade sitt hemvist i Hishult. Så ock Bror Karlsson, som körde omkring med lastbil och sålde korgar, stegar, borstar, baljor, trädgårdsmöbler och tusen andra ting. Han for också omkring på marknader. Cigarren satt ständigt i mun-gipan, trots att han pratade i ett för sina varor. Hans söner har fortsatt affärsverksamheten, och deras firma Brfa har nu en omsättning på en bra bit över hundra millioner.

I Eskilstorp bodde ett par systrar Jonasson. De tillverkade pappersblommor som de gick omkring och sålde.

Från Hishult kom en annan dam som också sålde hemtillverkade pappersblommor.

En man som kallades klädjuden Juval gick omkring och sålde kostymtyger.

Vid Skottorps järnvägsstation sålde Håkan Andersson kött från en varubil.

Från Båstad kom Hugo Nilsson och sålde blommor från sin handelsträdgård. Denna verksamhet upphörde när Hugo Nilén etablerade sig som trädgårdsmästare på Kronobetet. Detta var 1943 och denna rörelse har gått mycket bra, och ägs numera av sonen Klas.

På 30 och 40-talet körde Julle Jonasson omkring med häst och vagn och handlade med skrot och tomglas. Han sålde också sill och senare vid de s k gatubelysningsfesterna sålde han varm korv. På gamla dar följde han med en handlare från Örkelljunga och sålde torv.

En annan som också handlade lite med skrot, var Helge Dalgren, anställd hos Karlssons skrotaffär i Laholm.

I denna sammanställning om handel i Skummeslöv, har hittills bara medtagits ren affärsverksamhet, men kanske bör man också nämna något om hantverkarna, som också var en slags affärsmän.

De allra äldsta hantverkarna var väl de flintknackare av vilkas verksamhet man funnit spår vid de senaste utgrävningarna väster om kyrkan.

På 1700 och 1800-talen finns skriftlig dokumentation på att det fanns sockensmeder och sockenskräddare. I och med att skråväsendet upphörde blev det fritt fram för hantverkare att etablera sig, såväl i städer som på landsbygden.

I Skottorp byggde 1889 Kristian Knutsson ett hus där han också hade vagnmakeri. Han hade tidigare varit vagnmakare på Säteriet.

Någon gång runt 1930 etablerade sig en vagnmakare i Ängarhuset vid Smedjebron. Adolf Erlandsson som han hette, övergick på 40-talet till att tillverka potatisharpor. Som granne hade han smeden Johan August Pamp, som till hörde en gammal smed och trädgårdsmästarsläkt.

I husförhörslängd från 1884-94 finns på Skummeslöv nr 1 smeden Per Pettersson. Smedjan fanns någonstans i närheten av Skummeslövs gård.

Någon gång i slutet av 20-talet startade bröderna Karl och Gösta Nilsson en smides och reparationsverkstad. Förutom reparationer av lantbruksredskap, skoning av hästar m m , så sysslade de också med installation av värmeledningar. Efter brödernas bortgång övertogs hus och rörelse av Jan Herlevsson med firmanamnet "Jannes Rör".

På vägen ut mot Marbäck fanns ett hus som kallades Grönalund. Här bodde skräddaren Lars Svensson. Hans son Martin Larsson byggde senare hus i Skottorp och var verksam som skräddare till 1950-talet

Som tidigare nämnts fanns det i slutet av 1800-talet en skräddare i Rosenlund, Jöns Christian Pettersson.

Som också tidigare nämnts fanns Skottorps första bilverkstad i Stensborg.

1927 kom en man som hette Nils August Carlsson och startade en bilverkstad vid Rosenlund. Skottorps Bil och Mekaniska Verkstad var namnet.

Vid dåvarande Göteborgsvägen startade Emil Persson 1925 en trafikbilerörelse. 1930 började han med bilreparationer. Firman övertogs senare av Kjell Carlsson.

Från Laholm kom 1921 Henning Pålsson och startade herrfrisering. 1933 utökades verksamheten till att också omfatta damfrisering. 1934 flyttade Henning Pålsson in i en nybyggd fastighet vid Strandvägen. Rörelsen övertogs sedan av sonen Uno.

En damfrisering öppnades 1952 av Mona Johansson (senare Nilsson). Hon drev denna till 1961, då den övertogs av Gunilla Larsson. Denna flyttade rörelsen från Sture Karlssons fastighet till Åhmans f d affärslokal.

I samma fastighet fanns en tid en liten industri. Verksamheten gick ut på att slipa och ytbehandla knivar och gafflar m m .

På 30-talet hade ett Folkets Hus byggts vid nuvarande Gullregnsvägen. Folketshusföreningen upplöstes i början av 50-talet och huset köptes av byggmästare Thage Johansson och hans fader Rudolf. Källare grävdes ut, och här tillverkades sedan altangolv. Efter en tid hyrdes lokalen ut till en laholmsfirma som sysslade med keramiktillverkning. Firman gick ganska snart överstyr, och Thage, Sune och Allan Johansson tog över verksamheten. Under Allans ledning gick firman bra, och som mest var 10 - 12 personer i arbete. 1958 upphörde verksamheten på grund av den överproduktion som förekom, inom branschen.

Som ett kuriosum kan nämnas att en stor sändning keramik från Skottorp nu ligger på botten på en av de stora sjöarna i Kanada. Bland annat ett stort antal keramiktomtar hamnade här när båten förliste.

Huset köptes sedan av Sture Liljeqvist som senare omkom i en trafikolycka. Fastigheten övertogs då av Åke Svensson som startade en liten snickerifabrik. Rörelsen upphörde när han avled 1982.

Som synes är det många människor som sysslat med handel och hantverk i Skummeslöv under årens lopp. Vi hoppas att dessa uppgifter kanske kan vara till hjälp för framtida generationer som vill forska i Skummeslövs historia.